

Historia Banku Spółdzielczego w Tyczynie

Bank Spółdzielczy w Tyczynie jest kontynuatorem i spadkobiercą dorobku Spółki Oszczędności i Pożyczek w Tyczynie, powstałej w 1895 r., a która dnia 10.02.1896 r. na Walnym Zebraniu powołała pierwszy Zarząd i Radę oraz uchwaliła statut. Organizatorami Spółki byli: Józef Rozbajger i ks. Wojciech Owoc. Kasa obejmowała działalnością miasto Tyczyn oraz wsie: Biała, Hermanowa, Kielnarowa, Budziwój, zaś jej udziałowcami byli przede wszystkim chłopi – to z ich inicjatywy powstała spółka, której celem miała być ochrona mieszkańców przed działalnością lichwiarską.

Do wybuchu pierwszej wojny światowej spółka rozwijała się bardzo dobrze. Do 1918 roku była ona najstarszą i najsilniejszą kasą zaliczkową w powiecie rzeszowskim. Jednak czas wojny oraz dewaluacja w okresie powojennym spowodowały zniszczenie jej dorobku. W 1924 roku podjęto próbę odbudowy kasy na nowych podstawach – otrzymała wtedy nazwę „Kasy Stefczyka w Tyczynie”. Korzystając z okresu postępującej stabilizacji finansowej kraju, placówka rozwijała się dynamicznie aż do czasu wielkiego kryzysu gospodarczego, jaki dotknął również Polskę. Jednak w 1938 roku rozpoczęto budowę własnego budynku, w którym – oprócz działalności kasowej – miała się mieścić sala teatralna. Budynek ten istnieje do dziś.

Dalszą działalność kasy zakłócił wybuch drugiej wojny światowej. Po wojnie wznowiła ona działalność pod nazwą „Bank Spółdzielczy w Tyczynie”, przyjmując nowy statut. Wskutek reformy systemu bankowości w Polsce powołano „Gminną Kasę Spółdzielczą w Tyczynie”. W roku 1950 zaprzestano działalności Kasy Stefczyka w Borku Starym i Chmielniku, zaś ich aktywa i pasywa przejęła Gminna Kasa Spółdzielcza w Tyczynie. Kolejne zmiany w działalności spółdzielni nastąpiły w roku 1956, kiedy Minister Finansów ustalił wzorcowy statut dla kas spółdzielczych. Wtedy również objęto działaniem Borek Stary, Chmielnik, Hermanową i Kielnarową.

Swoją obecną nazwę Bank Spółdzielczy w Tyczynie zawdzięcza uchwale podjętej na Zebraniu Przedstawicieli w 1961 roku. W tym okresie – w związku z nowym podziałem administracyjnym kraju – zostały przejęte od Banku Spółdzielczego w Hyżnem kolejne miejscowości: Wola Rafałowska, Błędowa Tyczyńska i Zabratówka, natomiast od Banku Spółdzielczego w Rzeszowie: Zalesie i Martysówka.

Po roku 1989, kiedy upadł ustrój totalitarny, a w życie wcielono „Plan Balcerowicza”, przedsiębiorstwa – w tym banki spółdzielcze – musiały rozpocząć proces dostosowania działalności do zasad gospodarki rynkowej. Począwszy od 1994 roku Bank zrzeszony był w Gospodarczym Banku Południowo – Zachodnim S.A. we Wrocławiu, który dnia 15 marca 2002 roku przyłączył inne Banki i utworzył Bank Polskiej Spółdzielczości Spółka Akcyjna z siedzibą centrali w Warszawie, w którym Bank Spółdzielczy w Tyczynie zrzeszony jest do dnia dzisiejszego.